

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Πρόγραμμα Σπουδών : **Διοίκηση επιχειρήσεων και Οργανισμών**

Θεματική Ενότητα : **ΔΕΟ 24 – Δημόσια Διοίκηση και Πολιτική**

Ακαδ. Έτος : 2016-17

ΠΡΟΤΥΠΗ-ΑΡΙΣΤΗ**Γραπτή Εργασία 1****ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ**

Καθηγητής :

Όνοματεπώνυμο:

ΑΜ :

Ημερομηνία :

Περιεχόμενα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	3
1 ^ο Ερώτημα.....	4
2 ^ο Ερώτημα.....	8
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	11
Βιβλιογραφία.....	12

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η δεδομένη κρίση του πολιτικού συστήματος στη χώρα μας οφείλεται εν πολλοίς στην κακή ποιότητα του ισχύοντος δικαιικού συστήματος. Τούτο συμβαίνει διότι οι νόμοι και οι κανονιστικές ρυθμίσεις αποτελούν τους λεγόμενους «κανόνες παιχνιδιού», βάσει των οποίων προσδιορίζεται το σύστημα διακυβέρνησης και διαμορφώνεται η πολιτική κουλτούρα και συμπεριφορά¹.

Το ως άνω φαινόμενο δεν αφορά, βεβαίως, μόνο τη χώρα μας. Τα τελευταία έτη ελήφθησαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο πρωτοβουλίες με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας των κανονιστικών ρυθμίσεων². Η Ελλάδα, με εμφανή καθυστέρηση και συγκεκριμένα από το 2006 και εφεξής, καταρχάς με την πρωθυπουργική εγκύκλιο Υ190/18.7.2006 «Νομοθετική πολιτική και αξιολόγηση ποιότητας και αποτελεσματικότητας νομοθετικών και κανονιστικών ρυθμίσεων» και εν συνεχεία με τον νόμο 4048/2012 «Ρυθμιστική Διακυβέρνηση: Αρχές, Διαδικασίες και Μέσα Καλής Νομοθέτησης» εισάγει ένα νέο πρόγραμμα με στόχο την εκ των προτέρων επισήμανση των συνεπειών και επιπτώσεων των νομοθετικών παρεμβάσεων.

Αντικείμενο της παρούσας εργασίας αποτελεί η σύνδεση των σταδίων του κύκλου της δημόσιας πολιτικής με ορισμένες εκ των προβλέψεων των ως άνω εγκυκλίου και νόμου, καθώς και ο εντοπισμός των αξιών της διοικητικής μεταρρύθμισης, που αναφέρονται στη δημόσια πολιτική περί καλής νομοθέτησης.

¹ Μακρυδημήτρης Αντ.(2008), Η Καλή Νομοθέτηση ως Προϋπόθεση της Αποτελεσματικότητας και της ποιότητας της Διακυβέρνησης, Ξ.Ι. Κοντιάδης και Χ.Θ.Ανθόπουλος, Κρίση του Ελληνικού Πολιτικού Συστήματος, Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου - Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου, σελ. 143

² Μακρυδημήτρης Αντ.(2008), σελ. 143 επ.

1^ο Ερώτημα

Η δημόσια πολιτική για την «Καλή Νομοθέτηση», όπως αυτή αποτυπώνεται στην Πρωθυπουργική Εγκύκλιο Υ190/18-7-2006 «Νομοθετική πολιτική και αξιολόγηση ποιότητας και αποτελεσματικότητας νομοθετικών και κανονιστικών ρυθμίσεων» και στον Ν. 4048/2012 «Ρυθμιστική Διακυβέρνηση: Αρχές, Διαδικασίες και Μέσα Καλής Νομοθέτησης», λαμβάνει χώρα σε διαδοχικά στάδια, τα οποία απαρτίζουν τον κύκλο μιας δημόσιας πολιτικής. Βάσει αυτής της σχηματικής προσέγγισης, η δημόσια πολιτική αποτελεί μια διαδικασία γραμμική, που έχει αρχή, μέση και τέλος, άποψη η οποία δε συνάδει με τον πολύπλοκο χαρακτήρα των πολιτικών φαινομένων, είναι χρήσιμη, ωστόσο, για αναλυτικούς σκοπούς³. Ειδικότερα:

Α). Πρώτο στάδιο μιας δημόσιας πολιτικής αποτελεί η συγκρότηση της κυβερνητικής ατζέντας. Πρόκειται για το στάδιο όπου προσδιορίζονται τα δημόσια προβλήματα, με τα οποία η κυβέρνηση επιλέγει να ασχοληθεί. Καταρχάς τα θέματα που θεωρούνται σημαντικά και για τα οποία οι δημόσιοι φορείς εξουσίας νομιμοποιούνται να δράσουν εισάγονται στη συστημική ατζέντα(ατζέντα προς συζήτηση), στη συνέχεια συγκεκριμενοποιούνται οι προτεινόμενες λύσεις, υποστηρίζεται η προώθησή τους και εν τέλει ορισμένα εξ αυτών προωθούνται στη θεσμική ατζέντα(ατζέντα προς δράση)⁴.

Η αρχή της αναγκαιότητας των ρυθμίσεων προβλέπεται ρητά στο νομοθετικό πλαίσιο περί καλής νομοθέτησης και συνδέεται με το πρώτο στάδιο του κύκλου της δημόσιας πολιτικής, επιτάσσοντας τον προσδιορισμό, α) του δημόσιου προβλήματος, για το οποίο απαιτείται η θέσπιση της νέας ρύθμισης, β). των επιδιωκόμενων στόχων της ρύθμισης και γ). των ομάδων που επηρεάζει άμεσα ή έμμεσα αυτή⁵. Αποτελεί βασική αρχή της καλής νομοθέτησης, με την οποία επιδιώκεται η διασφάλιση της βελτίωσης των ρυθμίσεων(άρθρο 2 παρ.1 ν.4048/2012), νομοθετικών και

³Λαδή Στ. και Β. Νταλάκου(2008), *Εισαγωγή στη Δημόσια Διοίκηση και Δημόσια Πολιτική*, Τόμος Α, Πάτρα: Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, σελ. 30,68

⁴ Λαδή Στ. και Β. Νταλάκου(2008), σελ. 71

⁵Υπόδειγμα Έκθεσης Αξιολόγησης Συνεπειών Ρυθμίσεων, www.ggk.gov.gr/wp-content/uploads/2010/02/vpodeigma_2009.doc

κανονιστικών, πλην των ατομικών κανονιστικών⁶. Οι επίσημοι φορείς εξουσίας, που είναι αρμόδιοι για τη θέσπιση μιας νέας ρύθμισης, οφείλουν να εντοπίζουν και οριοθετούν το πρόβλημα, του οποίου επιβάλλεται η ρύθμιση(άρθρο 4 α ν.4048/2012). Οφείλουν, επίσης, να εντοπίζουν τις συναφείς νομοθετικές ή κανονιστικές ρυθμίσεις, προκειμένου να περιορίζεται η πολυνομία, οι περιττές ρυθμίσεις και να απλουστευθεί κατά το δυνατόν το ισχύον σύστημα δικαίου⁷.

Β). Η διαμόρφωση της πολιτικής αποτελεί το δεύτερο στάδιο του κύκλου μιας δημόσιας πολιτικής. Οι πολιτικοί, μέσα από ένα φάσμα πιθανών λύσεων, επιλέγουν τις πλέον κατάλληλες για την επίλυση των προβλημάτων, που έχουν ενταχθεί στην κυβερνητική ατζέντα, εκτιμώντας τα δεδομένα και σχηματοποιώντας, με τον τρόπο αυτό, την πολιτική⁸.

Η αρχή της καταλληλότητας των ρυθμίσεων(άρθρο 2 παρ.1β ν. 4048/2012) συνδέεται με το στάδιο αυτό. Κάθε νέα ρύθμιση πρέπει να πετυχαίνει μια ισορροπία ανάμεσα στα πλεονεκτήματα που παρέχει και στους περιορισμούς που θέτει, σύμφωνα πάντα με τον στόχο που επιδιώκει να πραγματώσει⁹. Προς τούτο, ο επίσημος φορέας θέσπισης μιας νέας ρύθμισης οφείλει να προσδιορίζει και να τεκμηριώνει τις αρνητικές συνέπειες που αναμένεται να προκύψουν από τη μη ρύθμιση, καθώς επίσης και τις διαθέσιμες εναλλακτικές επιλογές, τεκμηριώνοντας συγκριτικά την ικανότητά τους να πετύχουν τους σκοπούς που επιδιώκονται(άρθρο 4 παρ.γ,δ ν. 4048/2012). Προκειμένου να αξιολογηθεί η καταλληλότητα της προτεινόμενης ρύθμισης, διερευνώνται προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης παρεμφερούς προβλήματος στη χώρα μας ή σε χώρα της ΕΕ ή του ΟΟΣΑ, καθώς και ενδεχόμενα αρνητικά σημεία των ως άνω προσπαθειών¹⁰.

Γ). Στο τρίτο στάδιο του κύκλου μιας δημόσιας πολιτικής, στο στάδιο της λήψης αποφάσεων, το οποίο αποτελεί και αυτό μια πολιτική διαδικασία και όχι μια τεχνοκρατική άσκηση, καθώς από κάθε απόφαση προκύπτουν νικητές και νικημένοι, το κράτος, βάσει της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας, επιλέγει μια λύση για το δημόσιο πρόβλημα πολιτικής μέσα από το φάσμα των πιθανών λύσεων, που έχουν

⁶ Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4048/2012, <http://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/2f026f42-950c-4efc-b950-340c4fb76a24/r-kalnom-eis.pdf>, σελ. 1

⁷ Άρθρο 4^α ν.4048/2012, Πρωθυπουργική Εγκύκλιος Υ190/18.7.2016 « Νομοθετική πολιτική και αξιολόγηση ποιότητας και αποτελεσματικότητας νομοθετικών και κανονιστικών ρυθμίσεων», http://www.ggk.gov.gr/wp-content/uploads/2010/02/Egkiklios_kanonistikis_metarruthmisi.pdf

⁸ Λαδής Στ. και Β. Νταλάκου(2008), σελ. 73

⁹ Λαδής Στ. και Β. Νταλάκου(2008), σελ. 111

¹⁰ Υπόδειγμα Έκθεσης Αξιολόγησης Συνεπειών Ρυθμίσεων, σελ.2

διαμορφωθεί – προταθεί κατά το προηγούμενο στάδιο της διαμόρφωσης της πολιτικής. Σύμφωνα με το ορθολογικό μοντέλο λήψης αποφάσεων, οι αρμόδιοι φορείς,

- θέτουν τον στόχο για την λύση του συγκεκριμένου προβλήματος,
- διερευνούν και καταγράφουν τις ενδεχόμενες στρατηγικές για την πραγμάτωσή του,
- προβλέπουν τις ενδεχόμενες επιπτώσεις των εναλλακτικών λύσεων και υπολογίζουν την πιθανότητα πραγμάτωσης της κάθε μία επίπτωσης,
- επιλέγουν τη στρατηγική που απέχει λιγότερο από τη λύση του προβλήματος ή επιφέρει το λιγότερο κόστος¹¹.

Η ανάλυση κανονιστικών επιπτώσεων, όπως προβλέπεται στο υπό εξέταση νομοθετικό πλαίσιο, συνδέεται με το στάδιο λήψης αποφάσεων και συγκεκριμένα με το ορθολογικό μοντέλο αυτού. Πριν από τη θέσπιση μιας νέας ρύθμισης, οι αρμόδιοι φορείς μεριμνούν για τη στάθμιση των ωφελημάτων, του κόστους και των διακινδυνεύσεων, που αναμένεται ότι θα προκύψουν από τη ρύθμιση αυτή, διερευνούν τις προκρινόμενες εναλλακτικές, καθώς και όλες τις ενδεχόμενες παρεπόμενες δυσμενείς επενέργειες της ρύθμισης στην οικονομία, την κοινωνία, τη διοίκηση, το περιβάλλον(άρθρο 4δ ν.4048/2012). Κάθε σχέδιο νόμου και κάθε κανονιστική απόφαση μείζονος σημασίας συνοδεύεται από ανάλυση συνεπειών ρυθμίσεων(άρθρο 7 ν.4048/2012), μέσα από την οποία αξιολογούνται οι επιπτώσεις που θα επιφέρει όχι μόνο στον οικονομικό τομέα αλλά και σε περισσότερα κοινωνικά υποσυστήματα¹².

Δ). Η εφαρμογή της δημόσιας πολιτικής αποτελεί το τέταρτο στάδιο του κύκλου και περιλαμβάνει τη φάση, κατά την οποία οι αποφάσεις που έχουν ληφθεί εφαρμόζονται στην πράξη. Δύο είναι οι βασικές θεωρητικές τάσεις περί εφαρμογής της δημόσιας πολιτικής, η προσέγγιση της «εκ των άνω» εφαρμογής και η προσέγγιση «από τη βάση προς τα πάνω». Στην πρώτη, η οποία στηρίζεται στη θεωρία της ιεραρχίας, η πολιτική διαμορφώνεται και νομιμοποιείται από την κεντρική εξουσία, από τους φορείς λήψης αποφάσεων και εν συνεχεία παραδίδεται στο διοικητικό σύστημα, όπου οι δημόσιοι λειτουργοί είναι υπεύθυνοι για τη διαχείριση και την εφαρμογή της. Στη δεύτερη, εξετάζεται καταρχάς το επίπεδο, που αποτελεί τον τελικό στόχο της παρέμβασης και η πολιτική αναλύεται και οργανώνεται βάσει των μοντέλων συμπεριφοράς, που υφίστανται στο εν λόγω επίπεδο. Βασικό στοιχείο αποτελεί η

¹¹ Λαδή Στ. και Β. Νταλάκου(2008), σελ. 77-78

¹² Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4048/2012, σελ. 3

επιδιώξη διαπραγμάτευσης και η δόμηση συναίνεσης με τους δρώντες, οι οποίοι θα κληθούν να μεταβάλουν τη συμπεριφορά τους, προκειμένου να πραγματοποιηθεί το αποτέλεσμα που επιδιώκεται¹³.

Η διαβούλευση, σύμφωνα με το άρθρο 6 ν. 4048/2102, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη θεσμοθέτηση μιας νέας ρύθμισης. Ο έχων τη νομοθετική πρωτοβουλία Υπουργός υποχρεούται όπως δημοσιοποιήσει τη σχεδιαζόμενη ρύθμιση με πρόσφορα μέσα, προκειμένου να ενημερωθεί κάθε πολίτης και να έχει παράλληλα τη δυνατότητα σχολιασμού αναφορικά με το στόχο, το αποτέλεσμα που επιδιώκεται, τις ενδεχόμενες εναλλακτικές προτάσεις, τη σχέση κόστους – οφέλους, τις ενδεχόμενες διακινδυνεύσεις από την προτεινόμενη ρύθμιση. Περαιτέρω, συντάσσεται σχετική έκθεση επί της δημόσιας διαβούλευσης από το Γραφείο Νομοθετικής Πρωτοβουλίας του οικείου Υπουργού, η οποία συνοδεύει την εν λόγω ρύθμιση κατά την κατάθεσή της προς ψήφιση στη Βουλή. Από τα ως άνω προκύπτει σαφέστατα ότι ο θεσμός αυτός συνδέεται με το στάδιο εφαρμογής της πολιτικής και ειδικότερα με την «από τη βάση προς τα πάνω» εφαρμογή, καθώς επιδιώκεται η διαπραγμάτευση και η δόμηση συναίνεσης με τον πολίτη, στον οποίο αυτός απευθύνεται και ο οποίος θα κληθεί εν τέλει να την εφαρμόσει.

Ε). Ο κύκλος της δημόσιας πολιτικής κλείνει με το στάδιο της αξιολόγησης. Οι δημόσιοι και οι κοινωνικοί δρώντες ελέγχουν τα αποτελέσματα της πολιτικής, από τα πορίσματα δε αυτού του ελέγχου είναι πιθανό να επαναπροσδιορισθούν τα προβλήματα και οι λύσεις¹⁴.

Η αξιολόγηση αποτελεσμάτων εφαρμογής των ρυθμίσεων του άρθρου 9 ν.4048/2012 συνδέεται με το στάδιο της αξιολόγησης της πολιτικής. Η ρύθμιση, αφού τεθεί σε ισχύ και παρέλθει η στον νόμο οριζόμενη προθεσμία, αξιολογείται βάσει του κόστους που απαίτησε η εφαρμογή της, των επιπτώσεων ή παρεπόμενων συνεπειών που προέκυψαν από αυτήν, του οφέλους και των γενικότερων θετικών αποτελεσμάτων, που επήλθαν εξαιτίας της εφαρμογής της και των πορισμάτων της νομολογίας. Αρμόδιο για την αξιολόγηση είναι το Γραφείο Νομοθετικής Πρωτοβουλίας του οικείου Υπουργού, το οποίο δύναται βάσει των αποτελεσμάτων να διατυπώσει προτάσεις περί βελτίωσης, τροποποίησης ή αναθεώρησης της εν

¹³ Λαδή Στ. και Β. Νταλάκου(2008), σελ. 80-83

¹⁴ Λαδή Στ. και Β. Νταλάκου(2008), σελ. 87

λόγω ρύθμισης. Και η Βουλή, επίσης, δύναται να διενεργεί αξιολόγηση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Κανονισμό της¹⁵.

2^ο Ερώτημα

Οι βασικές αξίες, που διέπουν τη νέα μεταρρυθμιστική τάση στη δημόσια διοίκηση και τη δημόσια πολιτική, γνωστή ως «Νέο Δημόσιο Μάνατζμεντ», είναι οι ακόλουθες:

Α). Οικονομικότητα. Αφορά αποκλειστικά στην ανάγκη εξοικονόμησης πόρων, μέσω της μείωσης των δαπανών του δημοσίου τομέα¹⁶.

Β). Αποδοτικότητα. Το Νέο Δημόσιο Μάνατζμεντ, το οποίο βρίσκεται στον αντίποδα της παραδοσιακής ιεραρχικής δημόσιας διοίκησης, τάσσεται υπέρ της απελευθέρωσης των αγορών και της μεγαλύτερης συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα στον δημόσιο, υιοθετεί, δε, πρακτικές εμπνευσμένες από τις ιδιωτικές εταιρίες. Στη βάση αυτή, θεμελιώδη αξία του αποτελεί η αποδοτικότητα, η οποία εξαρτάται αφενός από το βαθμό, κατά το οποίο ο δημόσιος τομέας πετυχαίνει τους στόχους του, αφετέρου από τους πόρους, που διαθέτει προκειμένου να παραχθεί το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα¹⁷.

Γ). Αποτελεσματικότητα. Αποτελεί συστατικό στοιχείο της αποδοτικότητας και αναφέρεται στο βαθμό, κατά τον οποίο μια πολιτική πέτυχε τους επιδιωκόμενους στόχους της¹⁸.

Δ). Νομιμότητα. Οι πολίτες μιας ευνομούμενης πολιτείας πρέπει να έχουν το δικαίωμα να συμφωνούν ή να διαφωνούν με τα πεπραγμένα της δημόσιας διοίκησης και γενικότερα της κυβέρνησης, το κράτος δε οφείλει να τους παράσχει τους

¹⁵ Άρθρο 9 ν.4048/2012

¹⁶ Λαδή Στ. και Β. Νταλάκου(2008), σελ. 105

¹⁷ Λαδή Στ. και Β. Νταλάκου(2008), σελ. 105

¹⁸ Λαδή Στ. και Β. Νταλάκου(2008), σελ. 105

κατάλληλους μηχανισμούς, προκειμένου να δύνανται να ασκήσουν το ως άνω δικαίωμα¹⁹.

Ε). Λογοδοσία. Οι δημόσιοι λειτουργοί και οι πολιτικοί πρέπει να είναι υπεύθυνοι και να λογοδοτούν για τις πράξεις τους, δεδομένου του γεγονότος ότι χρησιμοποιούν και διαχειρίζονται τους δημόσιους πόρους²⁰.

Ως δημόσια πολιτική της «καλύτερης νομοθέτησης» ορίζεται αυτή που στοχεύει στη βελτίωση της ποιότητας των υφιστάμενων, αλλά και των υπό ψήφιση ρυθμίσεων, είτε αυτές είναι νομοθετικές είτε κανονιστικές. Η βελτίωση αυτή επιδιώκεται μέσω της θεσμοθέτησης των αρχών της καλής νομοθέτησης και των διαδικασιών τήρησής τους²¹.

Η δημόσια πολιτικής της καλής νομοθέτησης βασίζεται και υιοθετεί όλες τις ανωτέρω αναφερόμενες αξίες της διοικητικής μεταρρύθμισης. Συγκεκριμένα:

Α). Η οικονομικότητα, η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα εντοπίζονται σε πολλές διατάξεις του ν.4048/2012, η αποτελεσματικότητα δε και η αποδοτικότητα ορίζονται ως βασικές αρχές της καλής νομοθέτησης, οι οποίες επιτάσσουν την εκτίμηση τόσο των οικονομικών στοιχείων της ρύθμισης, όσο και των συνεπειών αυτής²². Ενδεικτικά:

-άρθρο 4δ, σύμφωνα με το οποίο οι αρμόδιοι για τη θέσπιση φορείς οφείλουν να σταθμίζουν τα ωφελήματα και τα κόστη από την προτεινόμενη ρύθμιση και να στοχεύουν στην επέλευση των ελάχιστων δυνατών παρεπόμενων δυσμενών οικονομικών αποτελεσμάτων,

-άρθρο 4ζ, κατά το οποίο πρέπει να υιοθετούνται όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διασφαλίζεται η επίτευξη των στόχων της πολιτικής με το λιγότερο δυνατό κόστος,

-άρθρο 4δ, κατά το οποίο τα όργανα θέσπισης ρυθμίσεων πρέπει να σταθμίζουν τα οφέλη και το κόστος, που θα προκύψει από την υιοθέτηση και εφαρμογή της ρύθμισης, να εξετάζουν τις προκρινόμενες εναλλακτικές και να επιδιώκουν την ελάχιστη κατά το δυνατόν επέλευση παρεπόμενων δυσμενών αποτελεσμάτων, κυρίως στην οικονομία.

¹⁹ Λαδή Στ. και Β. Νταλάκου(2008), σελ. 106

²⁰ Λαδή Στ. και Β. Νταλάκου(2008), σελ. 106

²¹ Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4048/2012, σελ. 1

²² Άρθρο 2^ε ν.4048/2012

Περαιτέρω, ρητά αναφέρεται στην πρωθυπουργική εγκύκλιο ότι αρχές της καλής νομοθέτησης είναι, μεταξύ άλλων, η αποτελεσματικότητα, η αποδοτικότητα και η αποφυγή των περιττών οικονομικών δαπανών κατά την εφαρμογή των ρυθμίσεων²³.

Β). Η νομιμότητα διασφαλίζεται στο εν λόγω νομοθέτημα μέσω της διαβούλευσης²⁴, η οποία, όπως προαναφέρθηκε, παρέχει στον πολίτη τον κατάλληλο μηχανισμό, που του δίνει τη δυνατότητα να συμφωνήσει ή να διαφωνήσει με τις πράξεις των επίσημων φορέων εξουσίας.

Γ). Σύμφωνα με το άρθρο 4 ν.4048/2012, τα όργανα θέσπισης ρυθμίσεων οφείλουν κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους να τηρούν τις αρχές της καλής νομοθέτησης, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται η διαφάνεια, καθώς και η λογοδοσία, μέσω του ακριβούς προσδιορισμού των αρμόδιων για την εφαρμογή των ρυθμίσεων οργάνων²⁵. Επιπροσθέτως, τα μέσα καλής νομοθέτησης²⁶, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται η ανάλυση επιπτώσεων ρυθμίσεων²⁷ και η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της εφαρμογής των ρυθμίσεων²⁸ συμβάλλουν στη διαφάνεια και στον επιμερισμό των ευθυνών στα πρόσωπα που τους αναλογούν.

²³ Πρωθυπουργική Εγκύκλιος Υ190/18.7.2016, σελ. 2

²⁴ Άρθρο 6 ν.4048/2012

²⁵ Άρθρο 2 στ,ζ ν.4048/2012

²⁶ Άρθρο 5 ν.4048/2012

²⁷ Άρθρο 7 ν.4048/2012

²⁸ Άρθρο 9 ν.4048/2012

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η δημόσια πολιτική περί καλής νομοθέτησης εισάγεται στο ελληνικό δίκαιο με τον ν. 4048/2012, ο οποίος είναι πλήρως εναρμονισμένος με τις αξίες της διοικητικής μεταρρύθμισης του Νέου Δημόσιου Μάνατζμεντ. Μέσω του ως άνω νόμου οργανώνεται ένας μηχανισμός προληπτικού ελέγχου όλων των ρυθμίσεων, νέων και υφιστάμενων, νομοθετικών και κανονιστικών, με απώτερο στόχο όχι μόνο τον περιορισμό της πολυνομίας, αλλά πρωτίστως τη βελτίωση της ποιότητας των ρυθμίσεων αυτών. Πέραν τούτων, επιτάσσοντας τη διαμόρφωση των ρυθμίσεων μέσα από μια διαδικασία διαβούλευσης, ο νόμος συμβάλει στη δόμηση της επιθυμητής συναίνεσης όλων των εμπλεκομένων και στη διαφάνεια. Εν κατακλείδι, δεδομένης της κακής ποιότητας των κανονιστικών ρυθμίσεων στη χώρα μας εξαιτίας του έντονου για μακρό χρονικό διάστημα κρατικού παρεμβατισμού, το ως άνω νομοθέτημα μπορεί να βελτιώσει ουσιαστικά το κανονιστικό περιβάλλον της χώρας μας και να ωφελήσει σημαντικά την οικονομία και την κοινωνία των πολιτών²⁹

²⁹ Μακρυδημήτρης Αντ.(2008), σελ. 154

Βιβλιογραφία

- Λαδή Στ. και Β.Νταλάκου(2008), *Εισαγωγή στη Δημόσια Διοίκηση και Δημόσια Πολιτική*, Τόμος Α΄, Πάτρα: Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο
- Μακρυδημήτρης Αντ.(2008), *Η Καλή Νομοθέτηση ως Προϋπόθεση της Αποτελεσματικότητας και της Ποιότητας της Διακυβέρνησης*, Ξ.Ι.Κοντιιάδης και Χ.Θ.Ανθόπουλος, Κρίση του Ελληνικού Πολιτικού Συστήματος; Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου - Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου
- Νόμος 4048/2012 «Ρυθμιστική Διακυβέρνηση: Αρχές, Διαδικασίες και Μέσα Καλής Νομοθέτησης», όπως εμφανίζεται στο https://lawdb.intrasoftnet.com/nomos/2_nomothesia_rs_sub.php
- Αιτιολογική Έκθεση στο σχέδιο ν. 4048/2012, όπως εμφανίζεται στο <http://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/2f026f42-950c-4efc-b950-340c4fb76a24/r-kalnom-eis.pdf>
- Πρωθυπουργική Εγκύκλιος Υ190/18-7-2006 «Νομοθετική πολιτική και αξιολόγηση ποιότητας και αποτελεσματικότητας νομοθετικών και κανονιστικών ρυθμίσεων», όπως εμφανίζεται στο http://www.ggk.gov.gr/wp-content/uploads/2010/02/Egkiklios_kanonistikis_metarruthmisi.pdf
- Υπόδειγμα Έκθεσης Αξιολόγησης Συνεπειών Ρυθμίσεων, όπως εμφανίζεται στο www.ggk.gov.gr/wp-content/uploads/2010/02/ypodeigma_2009.doc